

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS

BESLISSING

GO / 2021 / 04 / ... / 30 MAART 2021

Inzake De heer ..., wonende ... te ..., bijgestaan door de heer ..., advocaat te,
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS –
SCHOLENGROEP...vertegenwoordigd door mevrouw ..., algemeen
directeur ... te ..., bijgestaan door ..., advocaat te ..., ..., alwaar keuze van
woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 29 januari 2021 heeft meester ... namens de heer ...beroep ingesteld tegen de tuchtstraf “schorsing gedurende één week” die hem werd opgelegd bij beslissing van de raad van bestuur van SCHOLENGROEP ... op 14 december 2020. Deze beslissing werd hem meegedeeld door de algemeen directeur van de SCHOLENGROEP ... bij aangetekend schrijven van 7 januari 2021 en aangeboden op 11 januari 2021.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is vast benoemd leraar lichamelijke opvoeding in het GO! Atheneum
behorend tot Scholengroep

Op 17 februari 2020 vergadert een klassenraad over de klas 3Kantoor. De verzoeker is er aanwezig en volgens de verwerende partij heeft hij tijdens de vergadering op onheuse manier aangedrongen op de verwijdering van leerling Op 18 februari 2020 vergadert een klassenraad over de klas 5Kantoor. De verzoeker is er aanwezig en volgens de verwerende partij heeft hij tijdens de vergadering op onheuse manier aangedrongen op de verwijdering van leerling

Op 2 maart 2020 doet zich een incident voor tussen de heer ... en leerling ...: Wanneer de leerling op het einde van de les zijn leerlingvolgkaart bij de verzoeker afhaalt en ziet dat de verzoeker hem een score “2” gegeven heeft voor de rubriek “Ik ga niet in discussie” met daarbij een opmerking waarin verwezen wordt naar een eerder incident die dag met leraar ...-“ik let op met de bal niet tegen andere personen te shotten”- rukt hij de volgkaart uit de handen van de verzoeker en ontstaat tumult tussen beiden, waarna de verzoeker op de leerlingvolgkaart een nieuwe melding schrijft: “Je snokt jou contract uit mijn handen. Gebruikt zeer dreigende taal. Je slaat op de handen van mijn collega. Je krijgt drie slagen op jou tanden zei je tegen mijn collega. Je komt met jou neus tegen mij staan”.

Nog dezelfde dag voert schooldirecteur ... en leerlingenbegeleidster ... een intern onderzoek over de twee incidenten. Zij verhoren de verzoeker, ... en een aantal medeleerlingen. De leerlingen verklaren dat de verzoeker en ... dreigend in een hevige discussie neus aan neus tegenover elkaar stonden terwijl leraar ... het voorval gefilmd zou hebben.

De verzoeker plaatst op 4 maart 2020 zijn versie van het tweede incident op Smartschool. Hij stelt dat ..., nadat hij zijn contract uit de handen van de heer ... had getrokken en daarover aangesproken werd, zich dreigend tegen hem heeft opgesteld, hem geïntimideerd heeft en belaagd.

Op 6 maart 2020 vraagt schooldirecteur ... aan de Algemeen Directeur om de heer ... preventief te schorsen. De Algemeen Directeur voert op 12 maart 2020 een gesprek met de verzoeker naar aanleiding van het incident van 2 maart 2020 en beslist om hem niet preventief te schorsen, maar om een onderzoek over de feiten te vragen.

Op 17 maart 2020 schrijft de Algemeen Directeur aan de verzoeker dat hij “besliste bij hoogdringendheid om een tuchtonderzoek op te starten conform artikel 13, §2 en artikel 19, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991” en om de Onderzoeksceel GO! met dat onderzoek te gelasten.

Op 23 maart 2020 reageert de verzoeker op het verslag van het gesprek van 12 maart 2020. Hij kadert de algemene situatie waarin hij zich als leraar bevindt en wijst erop dat “enkele leerlingen een situatie creëren waarin het zeer moeilijk is om normaal en rustig les te geven”, dat dit zijn geduld af en toe op de proef stelt, hem alerteert om gedurende bepaalde lessen “op zijn hoede” te zijn en onder permanente stress te werken, hetgeen nog versterkt wordt door zijn indruk dat hij en niet de leerlingen verantwoordelijk zouden zijn, wat een compleet verkeerde attitude opwekt.

Op 24 maart 2020 vraagt de Algemeen Directeur een onderzoek aan bij de Onderzoeksceel GO!. Hij zet uiteen: “Recent vond een ernstig incident plaats tussen een leerling en twee leerkrachten LO, de heer ... en zijn collega Voor de heer ... is het het zoveelste incident waarbij hij de voorbije jaren betrokken was. Telkens legt de heer ... de verantwoordelijkheid elders en nooit bij zichzelf. De scholengroep wil daarom klaarheid krijgen over zijn rol bij dit recente incident. Het lijkt er sterk op dat er een verband is tussen dit incident en de klassenraden van februari 2020 in 6 kantoor en vooral in 3 kantoor waarop de heer ... verbaal stevig zou uitgehaald hebben. Daarom wil de scholengroep ook klaarheid over het gedrag van de heer ... tijdens deze klassenraden.” De Algemeen Directeur brengt zijn beslissing met een brief van 1 april 2020 ter kennis van de verzoeker.

Op 23 mei 2020 neemt de raad van bestuur kennis van “het dossier van de heer ..., naar aanleiding van een incident dat zich voordeed in het GO! atheneum ... op 2 maart 2020 en waaruit blijkt dat de heer ... niet aan zijn proefstuk toe is” en van de beslissing van “de Algemeen Directeur om bij hoogdringendheid een tuchtonderzoek op te starten conform artikel 19, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991.” Hij “bevestigt en bekrachtigt” op 25 mei 2020 laatstgenoemde beslissing evenals de beslissing om een onderzoek bij de Onderzoeksceel GO! aan te vragen.

De Onderzoeksceel GO! finaliseert haar verslag op 14 oktober 2020.

Op 16 november 2020 bespreekt de raad van bestuur het verslag van onderzoek. Hij beslist de verzoeker op te roepen voor een hoorzitting in het kader van een tuchtprocedure met het oogmerk om hem een tuchtstraf op te leggen van één maand schorsing voor volgende tenlasteleggingen:

- *Uw niet-constructieve, zelfs negatieve houding op de klassenraad van 3Kantoor op 17 februari 2020 en van 6Kantoor op 18 februari 2020, zoals beschreven in het onderzoeksrapport van 14 oktober 2020, waarbij u hevig te keer ging over leerling ... (op 17 februari 2020) en leerling ... (op 18 februari 2020), in die mate dat verschillende collega's zich bedreigd en geïntimideerd voelden;*
- *Uw provocatieve houding tijdens het incident met leerling ... van 2 maart 2020, zoals beschreven in het onderzoeksrapport van 14 oktober 2020, waarbij u via uw agressieve lichaamstaal mede aanleiding gaf tot escalatie van dit in se banaal incident tot een scheldpartij, terwijl u het incident middels een pedagogisch verantwoorde aanpak in de kiem had kunnen smoren en het nu een leerling was die moest tussenkomen om te vermijden dat het tot een handgemeen kwam tussen u en”*

De hoorzitting vindt plaats op 14 december 2020. Dezelfde dag beslist de raad van bestuur dat de twee tenlasteleggingen bewezen zijn, dat het om tuchtfeiten gaat en dat de verzoeker gestraft met een schorsing voor één week.

Deze beslissing vormt het voorwerp van het onderhavig beroep.

2. **Het procedureverloop**

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 18 februari 2021 het administratief dossier ingediend en bij aangetekend schrijven dd. 17 maart 2021 en mail dd. 18 maart 2021 een verweerschrift.

Per aangetekend schrijven van 5 februari 2021 werden partijen regelmatig opgeroepen voor de hoorzitting waarop ze aanwezig of vertegenwoordigd waren.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De verzoeker voert aan dat de Kamer van beroep geconfronteerd wordt met “een onbestaande beslissing genomen door een onbevoegde overheid” en dat die onwettigheid door de Kamer van beroep niet goedge maakt kan worden. Hij stelt dat de raad van bestuur, die hem op 14 december 2020 hoorde, dezelfde dag “onmogelijk” een beslissing genomen kan hebben waarin zijn verweer uitgeschreven beantwoord wordt en dat, aangezien er dus niet gestemd is over de motieven, hij geconfronteerd wordt met een onwettige beslissing.

4.2. De verwerende partij stelt dat geen bepaling de raad van bestuur ertoe verplicht de in de bespreking naar voren gebrachte motieven onmiddellijk uit te schrijven en dat de verzoeker de mogelijkheid heeft om een klacht wegens valsheid in geschriften in te dienen.

4.3. De verzoeker betwist niet dat de raad van bestuur volgens de geëigende regels van de beraadslaging een beslissing genomen heeft over de tuchtzaak van de verzoeker. Er is dus geen sprake van een “onbestaande beslissing”, hoogstens van een onregelmatige beslissing, die door de Kamer van beroep kan worden rechtgezet. En waar de verzoeker die onregelmatigheid ziet in het feit dat de raad van bestuur niet gestemd zou hebben over de motieven, wijst de Kamer van beroep er op dat het uitschrijven van een motivering nadat gestemd is over de beslissing zelf, op zich geen onwettigheid uitmaakt. De Kamer van beroep hanteert zelf ook het systeem dat na de beraadslaging en de geheime stemming die over de decisieve punten wordt gehouden, een synthese

wordt gemaakt van de dienende motieven, die vervolgens voor de ondertekening ter amendering aan de individuele leden worden voorgelegd.

4.4.1. De verzoeker stelt dat de tuchtfeiten verjaard zijn. Hij stelt dat de mededeling van de start van de tuchtprocedure gebeurde op 23 maart 2020 zodat de laatste dag om de tuchtvordering in te stellen 23 september 2020 was, terwijl het onderzoeksrapport dateert van 14 oktober 2020 en de oproeping voor een hoorzitting van 18 november 2020.

4.4.2. De verwerende partij antwoordt dat de Algemeen Directeur bij hoogdringendheid en toepassing makend van artikel 30, §2, van het bijzonder decreet op het gemeenschapsonderwijs, besloten heeft om de tuchtprocedure in te stellen en dat dit op 17 maart 2020 aan de verzoeker medegedeeld werd. De raad van bestuur heeft op 22 mei 2020 die beslissing niet herroepen en dus is die datum decisief om de verjaring van de feiten te berekenen.

4.4.3.1. Een tuchtvordering is krachtens artikel 19,§1, lid 4, juncto artikel 19,§5, lid 3, verjaard wanneer meer dan zes maanden verlopen zijn tussen de kennisneming of de vaststelling van de feiten door de tuchtoverheid en de verzending van de aangetekende brief waarbij de beslissing van de raad van bestuur om een tuchtvordering op te starten aan het personeelslid wordt meegedeeld.

4.4.3.2. Te dezen blijken volgende gegevens uit het dossier: bij aangetekend schrijven, verzonden op 17 maart 2020 deelt de Algemeen Directeur aan de verzoeker mee dat hij, voortbouwend op het gesprek van 12 maart 2020, bij hoogdringendheid beslist heeft om een tuchtonderzoek op te starten; in de ogen van de verwerende partij is de Algemeen Directeur daartoe bevoegd op grond van artikel 30, §2, van het Bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs; de raad van bestuur heeft die beslissing van de Algemeen Directeur bekrachtigd op 25 mei 2020, maar die beslissing blijkt niet ter kennis van de verzoeker te zijn gebracht; op 18 november 2020 deelt de Algemeen Directeur met een aangetekende brief aan de

verzoeker mee dat de raad van bestuur in vergadering van 16 november 2020 besloten heeft de verzoeker op te roepen voor een hoorzitting in het kader van een tuchtproblematiek.

4.4.3.3. De Kamer van beroep beoordeelt deze gegevens als volgt:

4.4.3.3.1. De tuchtoverheid die moest beslissen over het instellen van de tuchtvordering is onmiskenbaar de raad van bestuur. En het is de mededeling aan de betrokkene van zijn beslissing die decisief is om de verjaring van de tuchtfeiten te berekenen. Hier heeft de raad van bestuur op 25 mei 2020 wel beslist om een tuchtvordering tegen de verzoeker in te stellen (stuk 15 administratief dossier), maar de verwerende partij erkent dat die beslissing niet ter kennis gebracht is van de verzoeker. De datum van 25 mei 2020 kan dus niet de datum zijn waarbij de tuchtvordering opgestart is. Er is pas op 18 november 2020 een bericht aan de verzoeker verstuurd, en dus moet die datum in aanmerking genomen worden om de verjaring van de feiten te beoordelen.

4.4.3.3.2. De verwerende partij verwijst naar de beslissing van de Algemeen Directeur die op 17 maart 2020 naar de verzoeker verstuurd is. Zij houdt voor dat de Algemeen Directeur zich wegens de hoogdringendheid van de zaak in de plaats kon stellen van de raad van bestuur. De Kamer van beroep is wat dat betreft van oordeel dat een beroep op artikel 30, §2, van het bijzonder decreet, als uitzondering op de algemene regel dat de raad van bestuur een beslissing moet nemen, slechts mogelijk is wanneer de noodzaak van hoogdringend apert is en duidelijk blijkt uit de aard van de zaak of wanneer de Algemeen Directeur daarvoor een deugdelijke verantwoording geeft. Hier is geen van beiden het geval: de feiten dagtekenen van ten vroegste 17 februari 2020, de Algemeen Directeur heeft zijn optreden in de plaats van de raad van bestuur niet concreet verantwoord en uit niets blijkt dat de raad van bestuur niet kon vergaderen binnen de zes opvolgende maanden. Hij heeft

overigens vergaderd op 25 mei 2020. Dit betekent dat met het bericht van de Algemeen Directeur aan de verzoeker d.d. 17 maart 2020 geen rekening kan worden gehouden.

4.4.3.3.3. Een en ander leidt tot het besluit dat in deze geen rekening mag gehouden worden met feiten die meer dan zes maanden vóór 18 november 2020 ter kennis van de raad van bestuur waren.

4.4.3.4. De feiten die in deze tuchtprocedure betrokken zijn gebeurden op twee verschillende data: op 17 en 18 februari 2020 twee klassenraden en op 2 maart 2020 het incident met De vraag rijst of de raad van bestuur die feiten, die zich meer dan zes maanden vóór 18 november 2020 voordeden, nog in een tuchtzaak mocht betrekken. Te dien aanzien moet uitgemaakt worden wat de inhoud is van het begrip “de vaststelling of de kennisneming” van feiten en het begrip “tuchtoverheid” in artikel 19 van het besluit van 22 mei 1991.

4.4.3.4.1. Het begrip “vaststelling of kennisneming” wordt in de reglementering niet nader gedefinieerd. Deze Kamer heeft zich steeds gealigneerd op de unanieme rechtsleer en rechtspraak waarin gesteld wordt dat, zo het zeker niet betekent dat er een duidelijk bewijs voorligt zoals dat bij de definitieve beslissing over de tuchtzaak vereist wordt, er toch voldoende nauwkeurige en bewijskrachtige gegevens moeten voorliggen die toelaten om met kennis van zaken een tuchtonderzoek op te starten. Dit om te vermijden dat al te lichtzinnig, louter op basis van geruchten, speculaties of onzekere gegevens, een tuchtprocedure wordt aangevat. Is een aangelegenheid onmiddellijk waarneembaar als tuchtfeit, dan valt de kennisneming samen met de vaststelling; in het andere geval zullen de gegevens van het dossier moeten uitwijzen wanneer er een voldoende kennis was om een tuchtzaak op te starten. In laatstgenoemd geval mag het bestuur zich, vooraleer het standpunt inneemt over het opstarten van een tuchtprocedure, informeren; de verjaringstermijn loopt dan vanaf het ogenblik dat het over voldoende informatie beschikt.

4.4.3.4.2. Artikel 19, §1, van het besluit van 22 maart 1991 spreekt van de vaststelling of de kennisneming van een tuchtfeit “door de tuchtoverheid”. Hier is dit de raad van bestuur, een orgaan dat collegiaal beraadslaagt en beslissingen neemt. Bij uitbreiding wordt wel aangenomen dat de vaststelling of de kennisneming van strafbare feiten door één lid van een tuchtorgaan kan gelden als een kennisneming door het hele orgaan. Dit wordt verantwoord door de overweging dat van de leden van een collegiale vergadering uit hoofde van hun functie mag verwacht worden dat zij feiten, die zij persoonlijk als tuchtfeiten beschouwen, zo snel mogelijk ter kennis te brengen van het collegiaal orgaan (I. OPDEBEEK: Algemene beginselen van het tuchtrecht, Hfdst VII, §3, rubriek IV, c).

4.4.3.4.3. Betrokken op het feit van 2 maart 2020, waarbij de schooldirectie kennis kreeg van een veelheid van informatie met verschillende standpunten, was het verantwoord dat een informeel onderzoek werd opgestart om de waarheid te achterhalen. Dat onderzoek werd pas afgesloten met het verslag van 14 oktober 2020 van de Onderzoekscl GO! aan de Algemeen Directeur. Op dat ogenblik was hij in staat de opportuniteit en het nut van een tuchtvervolgning te beoordelen. Dit is dan het startpunt van verjaringstermijn. Het feit is niet verjaard.

4.4.3.5. Zou ten aanzien van het verloop van de klassenraden van 17 en 18 februari 2020 een identieke redenering -een voldoende voorlichting op het ogenblik dat de Algemeen Directeur op 14 oktober 2020 kennis neemt van het verslag van de Onderzoekscl- gehanteerd worden, dan valt ook dit feit binnen de verjaringstermijn.

4.4.3.6. De Kamer van beroep is evenwel een andere mening toegedaan: zij is van oordeel dat de kennisneming door de schooldirecteur als het beginpunt van de verjaringstermijn geldt.

Immers, de schooldirecteur was op de vergaderingen van 17 en 18 februari 2020 aanwezig; zij heeft daar de tussenkomsten van de verzoeker dus gehoord en kunnen beoordelen. Zij heeft de feiten en alle omstandigheden waarin zij zich voordeden mee beleefd en dus op grond van de eigen vaststellingen en zonder nader onderzoek op dat ogenblik kunnen uitmaken of een tuchtprocedure aangewezen was. Uit hoofde van haar functie had de schooldirectrice de verplichting om de feiten die zij mogelijks als een tuchtinbreuk beschouwde, aan de raad van bestuur te signaleren. Zou aangenomen worden dat deze vaststelling door de schooldirecteur niet doorwerkt naar het optreden van de raad van bestuur, dan gaat dit in tegen de basisgedachte van elke verjaring, te weten dat de betrokkene niet te lang onzeker blijft over het gevolg dat aan zijn daden wordt gegeven en zou dit een vrijgeleide zijn aan het schoolbestuur om op een bepaald feit terug te komen op het ogenblik dat dit hem past, wat niet te verzoenen is met de ratio van de verjaring.

De vaststelling van de feiten door de schooldirecteur op 17 en 18 februari 2020 vormen het startpunt van de verjaringstermijn. Dit is meer dan zes maanden voor de opstart van de tuchtprocedure door de raad van bestuur. Deze feiten zijn verjaard.

4.5.1 De verzoeker stelt dat zijn rechten van verdediging miskend zijn a) omdat hij -beginsel van de wapengelijkheid- vóór zijn verhoor door de raad van bestuur geen inzage gekregen heeft van het dossier van zijn collega ..., terwijl de raad van bestuur de aangelegenheid globaal -dus met kennis van het dossier ...- heeft kunnen beoordelen en b) omdat hij niet aanwezig was en zijn visie heeft kunnen geven tijdens de reconstructie die de Onderzoekscel GO! heeft verricht.

4.5.2. De Kamer van beroep volgt die redenering niet:

Tuchtzaken moeten individueel behandeld worden en dit is te dezen ook gebeurd. Alle gegevens die in deze zaak in aanmerking genomen worden gaan terug op stukken die in het dossier aanwezig zijn en waarover de verzoeker zich heeft kunnen verdedigen.

De zogenaamde reconstructie die de Onderzoeksceel GO! heeft uitgevoerd is niet te vergelijken met een gerechtelijke reconstructie, maar een stap in de totstandkoming van het verslag van het onderzoek, dat als inlichting voor het bestuur dient en waarvan de raad van bestuur en de Kamer van beroep de bewijswaarde beoordelen op het ogenblik van hun beslissing.

4.6.1. De verzoeker stelt dat de problematiek beter was afgehandeld buiten het tuchtrecht. Eerder dan met de vinger te wijzen naar de verzoeker zou het bestuur beter een dialoog opstarten om de problematiek in de school op te lossen; alles wordt op de rug van de verzoeker geschoven maar de problematiek met ... blijft onopgelost. Ook andere leerkrachten zijn vragende partij voor dergelijke dialoog. Er bestaat tweespalt binnen het onderwijskorps.

4.6.2. De raad van bestuur heeft geopteerd voor een tuchtrechtelijke behandeling van de problematiek. Dat is een autonome beslissing die de Kamer van beroep als zodanig niet kan veranderen. Zij kan enkel onrechtstreeks ingrijpen waar zij uitspraak moet doen over het tuchtrechtelijk karakter van de feiten die aan de tenlastelegging ten grondslag liggen.

4.7.1. De verzoeker betwist de tenlasteleggingen:

Hij stelt met betrekking tot de eerste tenlastelegging dat wat hem verweten wordt niet blijkt uit het verslag van onderzoek, dat de verklaringen van de aanwezige leerkrachten op de klassenraden “allesbehalve eenduidig” zijn -“van gespannen, maar niet meer of minder ongenoegen dan anders”- en dat de verwerende partij, in plaats van begrip te hebben voor het standpunt van de verzoeker, er zich toe beperkt hem te beschuldigen. Hij voegt daaraan toe dat het zich bedreigd en geïntimideerd voelen ene subjectief gegeven is, dat “veel meer leerkrachten” dit subjectief gevoel van enkelen niet bijtreden en dat er gewoon discussie was tussen twee kampen.

Wat de tweede tenlastelegging betreft wijst hij erop dat het onderzoeksrapport zelf stelt dat het incident niet helemaal te objectiveren is maar dat het dan toch hij is die geïntimideerd wordt, ondanks de volstrekt ontoelaatbare gedraging van De raad van

bestuur heeft de problematiek erg eenzijdig benaderd in zijn nadeel, wat ook nog geïllustreerd wordt door de vaststelling dat het uit handen rukken van een papier van een leraar als “een banaal incident” wordt aangemerkt en de versie van ... over de feiten zelfs niet bevestigd wordt door de leerling die getuige was van het incident.

4.7.2. De verwerende partij antwoordt, wat betreft het onbehoorlijk en intimiderend gedrag op de klassenraden van 17 en 18 februari 2020, dat zij steunt op getuigenverklaringen waaruit blijkt dat de “uitbarstingen” van de verzoeker eerder gericht waren op “een afrekening dan als een pedagogisch overleg” en wat het incident met ... betreft, dat de verklaring van leerlingen het bewijs vormen en dat zijn collega ... verklaard heeft dat de verzoeker “zijn hiërarchische positie als leerkracht probeerde uit te spelen”.

4.7.2.1. Over de eerste tenlastelegging:

Subsidiair aan het hierboven vermeld standpunt inzake de verjaring van de tuchtvordering op dit punt, is de Kamer van beroep van oordeel dat het dossier onvoldoende gegevens bevat om de tussenkomst van de verzoeker op de klassenraad van 17 en 18 februari 2020 als een tuchtfeit aan te houden.

Een klassenraad is in eerste instantie een delibererend orgaan waarvan de leden in de beslotenheid van de vergadering vrijuit moeten kunnen spreken en hun mening over de geagendeerde aangelegenheden moeten kunnen verdedigen. Evident betekent dit niet dat de leden in hun uitlatingen geen tuchtfeiten kunnen begaan, maar wel dat enige afstandelijkheid gepast is in de beoordeling van inhoudelijke discussies die daar gevoerd worden.

Concreet stelt de Kamer van beroep vanuit dat oogpunt vast a) dat de schooldirecteur, aanwezig op de beide klassenraden, het niet nodig gevonden heeft om over de aangelegenheid, de klassenraad in eerste orde tijdelijk te schorsen en een vaststellingsfiche op te maken of om, los van enige tuchtrechtelijke connotatie, met de verzoeker een persoonlijk gesprek te voeren om hem op zijn onbehoorlijke houding te wijzen b) dat uit de verhoren van de aanwezigen op de klassenraden -samengevat op pag. 27-28 en 31-34 van het onderzoeksverslag- zeker blijkt dat de verzoeker zich

ingezet heeft voor een verwijdering van ... en ... uit de school en dat hij dit ook met aandrang gedaan heeft: zo stelt schooldirectrice ...over de klassenraad van 17 februari 2020 dat de verzoeker “zeer lang over ... gesproken heeft”, dat hij “collega’s probeerde bang te maken”, dat de sfeer op 18 februari 2020 “meer gespannen was”, dat hij het “vrij persoonlijk speelde en andere leraars het gevoel gaf dat het was omdat zij o.a. te laks waren met de leerling” en dat hij het “zoals altijd over alle boegen gooide om zijn gelijk te halen”; lerares ... spreekt van “de ergste klassenraad die ik ooit heb meegemaakt”; leerlingbegeleider ... stelt als enige expliciet dat de verzoeker tijdens de klassenraad van 17 februari 2020 “op een heel persoonlijke manier bijna letterlijk op de tafel geklopt heeft, geëist (op de toon die hij gebruikte) en geroepen dat het die leerlingen waren die weg moesten, dat was intimiderend vond ik”; ... stelt dat “zich heel duidelijk uitsprak over de verwijdering van ...”; ... stelt dat het “een moeilijke klassenraad over een moeilijke klas” en dat de verzoeker “duidelijk kwaad” was; klastitularis 3K ... stelt dat de verzoeker “op hete kolen zat” en dat “de mensen opgefokt waren”, terwijl de klassenraad van 18 februari 2020 “vrij hevig” verliep, dat de “meerderheid verbaasd was” over de houding van de verzoeker over ..., dat hij “zijn stem verhief en zijn mening opdrong zodat er geen ruimte tot discussie”, dat “iedereen op de klassenraad op den duur opgejaagd was” en dat zij “niet snel geïntimideerd is, maar toen had ik wel het gevoel dat hij zijn gelijk moest krijgen”; ... verwijst naar een “pittige discussie over leerlingen en mogelijke uitsluitingen”, ...verwijst naar “een zeer gespannen klassenraad”, naar het feit dat de verzoeker “beginnen roepen” is en dat hij “fel reageerde”, wat “bedreigend en intimiderend” is.

Die in veeleer algemene bewoordingen gestelde verklaringen kunnen de Kamer van beroep evenwel niet doen besluiten dat, in acht genomen de afstandelijke houding die ten aanzien van een deliberatie in een klassenraad gewenst is, het optreden van de verzoeker tijdens de twee klassenraden zo intimiderend en ontoelaatbaar kan worden gekwalificeerd dat het een tuchtactie rechtvaardigt, zeker nu andere aanwezigen geen moeite gehad blijken te hebben met de tussenkomsten van de verzoeker (verklaringen van klastitularis ..., lerares ... en lerares ...) of zich nog maar weinig of niets herinneren (lerares; ...; ...; ...; ...).

Een en ander doet de Kamer van beroep besluiten dat niet aangetoond wordt dat de verzoeker, toen hij in de klassenraad zijn collega ...ondersteunde en aandrang op de verwijderen van ... en ..., zich excessief gedragen heeft.

4.7.2.2. Over de tweede tenlastelegging:

Uit de verklaring van leerlingen die om of bij de discussie tussen ..., ... en de verzoeker waren (samenvatting in het verslag, pag. 53-55) blijkt in ieder geval dat in een verhitte discussie de verzoeker “neus aan neus” stond met leerling ... en dat leerlingen hen uit elkaar hebben moeten halen (zie verklaring ..., ...) dat de heer ... aan het filmen was. Met recht heeft de raad van bestuur dit als een provocatieve houding aangemerkt. En in tegenstelling tot de raad van bestuur vindt de Kamer van beroep dit geen “banaal incident”, maar vindt hij het verlies van zijn zelfbeheersing een ernstige tekortkoming, ook al gaat men mee in zijn redenering dat het feit te wijten is aan de persistent arrogante houding van de leerling.

Het tweede tuchtfact is bewezen.

4.8. Over de tuchtstraf

4.8.1. De verzoeker stelt dat hij niet verantwoordelijk is voor de polarisatie die in de school heerst en dat de directie geen inspanning levert om de problemen te verhelpen maar dat hij, die zich altijd correct heeft opgesteld naar collega's en leerlingen toe, nu de rekening gepresenteerd krijgt. Hij wijst er op dat leerling ... geen sanctie gekregen heeft voor zijn zoveelste misdrijving en dat hij alle verantwoordelijkheid krijgt en vindt de verschillende wijze waarop de directie en de raad van bestuur omgaat met leerlingen en leraars “stuitend en zonder verantwoording”.

4.8.2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker geen blijk geeft van schuldinzicht. Zij vindt de uiteenzetting van de verzoeker niet ter zake en stelt dat zij duidelijk aantoont dat de verzoeker een tuchtstraf verdient, nu hij er blijkbaar

“niet in slaagt om het leerlingenbeleid van de school en het sanctiebeleid van de klassenraad op gepaste en positieve manier te benaderen”.

4.8.2.1. De raad van bestuur heeft de verzoeker een tuchtstraf van één week opgelegd. Hij vindt een schorsing gerechtvaardigd omdat die straf gedurende vijf jaar in het persoonlijk dossier blijft steken en hij hoopt dat deze straf de verzoeker zal weerhouden van het plegen van nieuwe feiten en zijn handelwijze in vraag zal durven stellen teneinde zich “in moeilijke situaties of bij meningsverschillen correct te blijven opstellen tegenover collega’s en leerlingen.” Voor de duur van de schorsing refereert de raad van bestuur aan “het blanco tuchtregister” van de verzoeker en “het tuchtdossier van de leerling”.

4.8.2.2. De Kamer van beroep is van oordeel dat de verzoeker zich niet pedagogisch verantwoord gedragen heeft in de woordenwisseling met leerling Dit is een vergrijp dat niet door de beugel kan. Om de verzoeker aan te sporen zich in de toekomst verantwoordelijker te gedragen en de omwereld duidelijk te maken dat het foutief gedrag van de verzoeker effectief gestraft wordt, acht de Kamer van beroep het gepast hem een schorsing op te leggen. Door de duur ervan te beperken tot drie dagen, wenst de Kamer van beroep aan te geven dat zij begrip heeft voor de moeilijkheden die de verzoeker ervaren heeft bij de opvoeding van moeilijke leerlingen, in de hoop dat hij zich in de toekomst professioneler zal gedragen wanneer hij door leerlingen uitgedaagd wordt.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 30 maart 2021;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of het opstarten van het tuchtonderzoek door de Algemeen Directeur hoogdringend was met unanimité tegen;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtstraf “schorsing voor één week” bevestigd wordt met unanimité tegen;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtstraf “schorsing voor 3 dagen” opgelegd wordt met 4 stemmen voor en 3 stemmen tegen.

Enig artikel

De beslissing van 14 december 2020 van de Raad van Bestuur van de scholengroep ..., houdende het opleggen van de tuchtstraf ‘schorsing voor 1 week van de heer ... wordt vervangen door de tuchtstraf ‘schorsing voor drie dagen’.

Aldus uitgesproken te Brussel op 30 maart 2021.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw K. VANDENSAVEL, V. DE MERLIER , mevrouw H. ELOOT, mevrouw P. DE VIS en de heer G. VAN PASSEL vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren D. DIETRICH, A. VANDROMME en mevrouw A. DE MAEYER vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, mevrouw K. VANDENSAVEL en mevrouw V. DE MERLIER niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS

A.VANDENDRIESSCHE